

Виходить у Львові по дві (крім неділі і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: уліця Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жагана і за зложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік К 4.80
на пів року „ 2.40
на чверть року „ 1.20
місячно „ — .40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10.80
на пів року „ 5.40
на чверть року „ 2.70
місячно „ — .90

Поодинокое число 6 с.

Вісті політичні.

(З ради державної. — Жалоба Туреччини на Болгарію — Надія Бурів на мир.)

Вчорашнє засіданє палати послів, перше по святочних феріях, розпочало ся по годині 11-ій перед полуднем. Президент палати, граф Феттер, присвятив спомин помершому послові Горазці, повідомив, що посол Ендерс зі Стири зложив посольський мандат, і вкінці оповістив, що знесено стан облоги в Триесті. З черги відчитано інтерпеляції і внесеня, почім палата перейшла до дневного порядку, т. е. до бюджетової дискусії. Посол бр. Д'Ельверт, яко референт розділу бюджету міністерства просьвіти: „Школы промислові і фахові“, заявив, що реферуючи о тім розділі, не може вязати свого сторонництва, як оно буде голосувати; він реферує ту точку лише для того, аби не було проволочи в ухваленю бюджету. По нім промавляв чеський посол Брдак, по чеськи, і підносил недостачі в чеських промислових школах. — Перед дискусією над бюджетом відповідав пан президент міністрів, др. Кербер, на інтерпеляції послів: Яворського і Брайтера, в справі мнимого масового видаленя славянських студентів з німецьких висших шкіл. Отже пан міністер відповів, що після поясненя австрійського міністерства справ заграничних, такого видаленя не було. Німецькі власті видалили лише 34 слухачів висших шкіл в Бер-

ліні і Шарьоттенбурзі, чужих підданах за те, що належали до тайних товариств, а не з огляду на їх славянське походженє.

Турецке правительство вислало до своїх представителів при європейских дворах письмо о теперішнім положеню в Македонії і о болгарских агітациях в тій провінції з порученем повідомити о нім дотичні кабінети. Письмо містить на ветупі жалобу, що мимо впевненя болгарского правительства, що оно єдинить агітацію революційних македонских комітетів, відбуває ся по давному організації ворохобничих шайок. Один болгарский полковник обїздить край і агітує, а будучи недавно у Віддині, виголошував в поміщеню там шного македоньского комітету підбурюючі мови. Зивав явно населенє до нападу на турецкі землі і до твореня стрілецьких товариств, котрі мали би стати на случай війни завязком будучого македоньского войска. Той полковник вислав до кількох комітетів листи, в котрих обіщє відвідати різні місцевости і розвивати там агітаційну діяльність. Письмо каже дальше, що супротив таких агітацій примушенє судтаньское правительство в загроженых околицях держати значні воєнні сили. Правительство не занедбує впрочім поручати населеню терпеливість і не падить нашімненя, аби мимо гнету і кривд, на які то неселенє нараженє зі стороны болгарских шайок, не дало оно піврати ся до насильства. Выїнци грозить письмо, що коли би Болгарія довше зволікала з заведенем у себе ладу, що до ворохобничих комітетів, то Туреччина лишає собі свободу і зарадить що треба для забезпеченя своїх країв.

Бруксельский дописуватель Standard-а доносить, що представителі Бурів в Європі готові поручати заключенє мира під слїдующими услівями: автономія полуднево-африканьских републик під опікою Англії, цілковита амнестія для всіх Бурів без нарушеня їх політичних прав; знесенє засудів на прогнанє бурских командантів з краю і конфіскація бурских маєтків, вкінці поворот полонених і відшкодованє за знишені будинки. — Бруксельский дописуватель Daily Telegraph-у довідує ся, що Шальє-Бурієр сам готовий згодити ся на принятє англійского протекторату і вдоволиити ся широкою самоуправою під проводом англійского комісаря. Він мав обіцяти, що доложити всіх сил, аби лиш приєднати для своєї гадки Штайна і Девета, однако в Бруксели гадають, що єго заходи будуть безуспішні.

Новинки.

Львів дня 9-го цвітня 1902.

— З львівского університету. Академічний сенат ухвалив предложити міністерству просьвіти номінацію дра Ст. Шаховского, на дійсного професора римского права. — Польські часописи доносять, що П. катедру польскої літератури обійме проф. Петро Хмельовский. — Міністер просьвіти затвердив ухвалу збору професорів, якою допускає ся дра Патла Кучеру на приватного доцента патологічної анатомії на лікарским відділі.

45)

Передрук заборонений.

УАРДА.

Новість із старого Єгипту.

Юрія Еберса.

(Авторизований переклад з дванадцятого німецького виданя.)

(Дальше.)

Могар ледви вже дихав, чекаючи, коли она випе вино, а все-таки попросив єї, щоби она розповідала.

— Подумай собі, — стала Неферт розповідати, і сувала чаркою по гладонькій підставці, що була змочена кількома каплями вина, — подумай собі, Паакере, мені свило ся дерево неха, що стоїть оптам у великій кадочці, котре мені привіз був твій тато з Іунта, коли я ще була дитиною, а котре від тої пори виростло так велике. Нема в цілім городі другого дерева, котре би я так любила, бо оно все мені пригадує твоего незабутного батька, котрий так мене любив!

Паакер, потакуючи, кивнув головою.

Неферт подивила ся на него, перервала своє оповіданє, а побачивши, що єму лице аж горить, таке червоне, сказала:

— Настає спека. Може би й ти напив ся вина, чи може води?

При сих словах підняла она чарку і випила до половини; відтак взяла єї дрозк, та єї лице скривило ся до комічного усьміху, і она обернула ся до стоячої поза нею Катуті, підняла чарку до неї, та сказала: Пині вино аж занадто квасє! Покошуй мамо!

Вдовиця взяла срібну посудинку до руки і притулила єї до уст, але навіть іх і не змочила. Коли відняла чарку від уст, показав ся якийсь усьміх на єї лици, а очи єї звернули ся до мого, котрий, перепудженний, вдивив ся на ню. По єї голові шибнула лєтом блискавки гадка: Ти за ним побиваш ся, а він боїть ся твоеї прихильности! — Єї самолюбива і повна крамоли душа не знала лютоє, а все-таки готова була сердечно сьміятися в хвили, коли опускала ся найноганійшого вчинку в своїм житю. Повеселїшавши, віддала Неферті назад вино, і сказала:

— Я пила солодне, але квасє оєвїжує підчас спеки.

— То правда, — відповіла жінка Мени, і випила вино до послїдньої каплі, та сказала: Але тепер докажу вже мій сон до кінця. Отже я виділа перед собою дерево неха, що мені дарував єго твій тато, таке красє і так виравно як би на яві; ба мені здає ся, що я навіть чула єго запах, хоч той, що толкує сні, каже, що то не може бути, бо чоловік в сні не чує ніякого запаху. З подивом приступила я до того красєго дерева. Аж оєв нараз показало ся мені у воздуху яких може сто сокир, і як би ними робили який невидимі руки, стали сильно рубати то дерево, так, що одна галузь за другою падали на землю,

а наконець звалило ся таки й ціле дерево. Не гадайте, що я від того засумувала ся; противно, я тішила ся, коли виділа блискучі сокири та відлітаючі грїски. Коли наконець вже не було що рубати, хиба лиш коріне в землі, тогди я постановила собі привести дерево до нового житя. Мої слабі руки стали нараз дуже сильні, мої ноги жваві, я носила багато води зі ставу, поливала коріне, а коли я вже так була змучила ся, що вже не могла, тогди рани дерева зазеленїли ся слабонько, видобув ся маленький пупінок, розвинув ся зеленїй листок, виростло борзенько в гору зелєне бильде, з него зробив ся пень, випустив галузе і вїтки, украсив їх листєм та цвітєм білої, червоної і синьої краски, а відтак позлітало ся множество різнобарвних птиць, та посїдали собі на галузе і стали сьпівати. Ах, а мое серце на вид того сьпівало голоснійше як ті птиці, і я подумала собі, що як би не я, то того дерево було би згинуло, і що оно мені завдячує своє житє.

— Красний сон, — сказала Катуті, — котрий пригадує мені ті часи, коли ти ще була дівчиною, та не спала до пізної ночі і придумувала всілякі казки. А як же єрей витолкував тобі той сон?

— Він обіцяв мені не одно, — відповіла Неферт, — і завірив мене, що щастє, яке мені призпаченє по всіляких насильних нападах на него, зазеленіє ся наконець для мене на ново.

— А то Паакерів тато дарував тобі то дерево неха? — спитала Катуті, виходячи з веранди до города.

— **На львівському університеті** в зимовім півроці 1901/2 було всіх слухачів 1628 (1972; в скобках подаємо для порівняння число слухачів в попереднім, літнім, півроці). На богословському відділі було 86 (310) слухачів, між ними 50 надзвичайних; на правничім 1068 (1268), між ними 29 надзвичайних; на лікарському 116 (110), між ними 5 (4) звичайних слухачок і 9 надзв. слухачів; на філософському відділі 359 (284) слухачів, з того 110 (187) звич. слухачів, 8 (7) звич. слухачок, 229 (90) надзвичайних слухачів і слухачок (між ними 17 (21) слухачів фармацевт., 84 (52) надзв. слухачок і 10 (3) госпітанток. Що-до народности було: Поляків 1551 (1368), Русинів 68 (595), Німців 3 (5), Болгарів 3 (2), Мадар 1 (1), Чехів 2 (1). Після віроісповідання було: рим.-кат. 1058 (944), гр.-кат. 85 (609), вірм.-кат. 9 (9), мойсеевого віроісп. 471 (462), еванг. вір. 4 (6), меншіт 1 (1). Цілу оплату платило 1132 (1187) слухачів, половину 218 (252), увільнених від оплати було 278 (533).

— **Преосв. Митрополит Шептицький** виїхав на кілька днів до Відня, а з поворотом відбуде великоцінний реколекції в Добромилі.

— **Загальні збори українсько-рускої Видавничої Спільноти** будуть дня 21-го цвітня о 5-ій годині вечером в канцелярії наук. тов. ім. Шевченка. Порядок зборів такий: 1) Секретарське справоздане. 2) Касове справоздане. 3) Внесення контрольною комісією. 4) Внесення дирекції на розділ чистого знеску. 5) Доповняючі вибори. 6) Внесення і інтерпеляції. Завважаємо притім, що члени можуть переглядати маєтковий біляве що дня між 11—1 годиною рано в канцелярії Наукового тов. ім. Шевченка.

— **Будова залізничі Львів-Самбір** в повнім розгарі. При будові працює досі 2600 робітників. В сім році буде будувати ся також шлях Самбір-Ужок, де найде ще кілька тисячів робітників занятя.

— **Пригода з морфіністом.** Сими днями сидів собі на лавці на однім з парнеких бульварів зовсім спокійно якийсь навок і зачав ся дуже в газеті, аж нараз почув, як би його щось в шию уколело і рівночасно занепло. Перепуджений кинув ся він і аж тепер побачив коло себе якогось молодого мужчину, котрий держав в руці маленьку склянку сикавочку і поклонив ся ему та відозвав ся: *Вибагте пане, коли я Вам може зробив маленький біль, але переконаний, що люди уміють*

— *Мій тато приніс его тобі з границь всходу до Теб, — відозвав ся могоар, потверджуючи послідні слова вдовиці.*

— *Тож то й а, що мене так сердечно втішило — відповіла Неферт — бо я твого тата так любила і він був для мене так дорогий як мій рідний. Чи пригадаєш ще собі, як то ми разом плили довкола ставка і лодка перевернула ся а ти витягнув мене з води неприпомну? Я того погляду ніколи не забуду, яким той високий мужчина тогди на мене дивив ся, коли я у него на руках пробудила ся; таких розумних і ширих очий я ще й ніколи від того часу не виділа.*

— *Він був добрий і дуже тебе любив — сказав Паакер та й сам пригадав собі ту хвилю, коли відважив ся поцілувати в уста неприпомну красну дитину.*

— *А яка я рада з того — відозвала ся Неферт — що нарешті прийшов час, коли ми можемо разом о нім поговорити, коли нарешті позабув ся давний гнів, що як тяжкий камінь лежав мені на серці! Аж тепер я дізнала ся який ти добрий! Моє серце аж не знає як тобі дякувати, коли пригадаю собі на мої дитинні літа і що я все, що в них було красне і незабутне, завдячую тобі і твоїй родині. Подиви ся на пса, на великого Дешера, як він ласить ся коло мене і показує мені, що мене не забув! Та й все, що приходить з вашого дому, викликає в мені такі милі згадки!*

— *Ми всі дуже тебе любили — сказав Паакер і з ніжністю глянув на ню.*

— *А як то красно було у вашім городі! — відозвала ся Неферт — Отсю китицю, що ти єй мені привіс, поставлю у воду, і буду єй довго держати яко привіт з того місця, де я могла так безжурно і щаслива грати ся та мріти!*

При сих словах притулила она уста до

ще загально прийти благодать запускає морфін під шкіру і я длятого позволив собі запустити і Вам трошечки єєї благодати. — Того пана взяла страшна злість і він хотів зловити морфініста, але той дав знати ногам і щез та в кілька минут очинив ся на иншій улиці. Там побачив він якогось поліціяна і відозвав ся до него: *Пане агент! Ви чогось гаді засумовані. Ви очевидно хоруєте на чорну задуму. Позвольте, що я випічу Вас отсю маленькою сикавочкою! — І зачим ще здивований такою промовою поліціяна міг щось відповісти, як вже незнакомий запустив ему морфін в руку. Але парнека поліціяна уміє порадити собі кождої хвили. Так стало ся і тепер. Поліціян зміркував зараз, що мав тут діло з божевільням і длятого поклонившись, відозвав ся дуже чемно: *Дякую Вам пане, по тисяч разів за вашу ласку, але ви би зробили ще більшу ласку, як би запустили ще й нашому пану комісареві. Ходіть зі мною, я вас поведу до него. Він буде дуже щасливий, коли буде мати честь... І морфініст пішов з ним на поліцію. Там пізнав его, що то якийсь Лямаршанд і відставили его до шпиталю.**

— **Зі Стрия.** Аматорське представлення драматичного кружка в „Народнім Домі“ відбуде ся в понеділок дня 14-го цвітня (а не 7-го, як було перше постановлено). Представлення буде комедия Фредри „Дамі і гузари“ в перекладі Ів. Вахнянина. Карти вступу можна замовляти в „Народній Торговлі“.

— **X. Звичайні загальні збори Товариства взаємних обезпечень „Дністер“** відбудуть ся в четвер дня 8. н. ст. мая 1902, о годині 10. перед полуднем, в канцелярії Товариства, ринок 10 (дім „Просьвіти“). Порядок днівний: 1. Відчитане протоколу загальних зборів з 9. мая 1901. 2. Справоздане дирекції і ради надзираючої за IX рік адм. 1901. 3. Справоздане комісії ревізійної. 4. Внесення ради надзираючої: а) в справі розділу надвижки доходу 100.776 кор. б) в справі виноградни 2 вибраних членів дирекції, їх заступників і 3 членів комісії ревізійної. в) в справі зміни §§. 6 і 7 статута фонду емеритального. 5. Вибір: а) 6 членів ради надзираючої на місце уступаючих, по мисли §. 92 статута; др. Михайла Короли, о. Мирона Подолянського, о. Льва Туркевича, Володимира Шухевича, Йосифа Онискевича і о. Івана Негребецького. б) 5 заступників членів ради надзираючої на 1 рік. в) 3 членів комісії ревізійної і 1 за-

цьвігів, а Паакер схопив ся, взяв єї за руку та став єї цілувати.

Неферт наликала ся і вирвала руку від него; але він витягнув свою руку, щоби обняти нею відступаючу.

Дрожача его рука вже була доторкнула ся єї стрункого тіла, коли в городі роздало ся голосне кликанє і Нему воіг на веранду та дав знати, що приїхала княгиня Бент-Анат.

Зараз по тім заявила ся і Катуті, а за кілька хвиль опісля і улюблена донька Рамзеса.

Паакер відступив ся і попрощав ся, заки ще Неферт мала час дати вираз своєму обуренню.

Як би паний нервув він до свого воза. Був переконаний, що жінка поведатора любить его, серце в нім било ся повне радости, поставив собі обєянати стару Гент золотом та поїхав безпроводочно до палати просити там намістника Анї, щоби той відпустив его до Сирії. Там мало рішити ся: чи він, чи Мена! —

Глава десята.

Підчас коли Неферту взяв був такий страх, що она не могла знайти слова, щоби повитати свою приятельку з королівського роду, висказала Бент-Анат з королівською достоїнстю вдовиці своє рішенє, що постановила єї донці надати почетне становище своєї найпершої товаришки. Ще нині, так приказала она, має жінка Мени перенести ся до палати

Так она ще ніколи з Катутею не говорила, а тій не могло то уйти уваги, що Бент-Анат знарошна змінила свій давний довірочний тон.

— Неферт жалувала ся перед нею на мене — подумала она собі — а она вже не уважає мене за достойну давнійшої дружної прихильности.

ступника на 1 рік. 6. Інтерпеляції членів. О годині 8 рано перед зборами відбуде ся Богослуженє в церкві Успенія Пресв. Богородиці.

— **Звїрського злочину** допустило ся чотириох урвительів з Бережан на Теклі Крамаревій, вдовици літ 32, служі, походячій із Росоховатця, повіта підгаецького. Єї знасилували і убили та вкинули до ставу в Бережанах. Підозрених о той злочин Матія Кшивіньського, Івана Русїнського, Франца Керницького і Гната Твардовського з Бережан арештовано і відставлено до суду. Дальше слїдетво в єї справі веде ся.

— **Страшна катастрофа підчас забави.** В парку коло Глезго (Glasgow) в Англії відбувала ся оногди міжнародна забава в піжму пілку. До той забави приступили з одної сторони Англіїці, з другої Шкоти, а гостей, що тій забаві приглядали ся, зібрало ся на трибунах звиш 85.000. Одна часть трибуни, що була усташена на залізних підпорах, а на котрій містило ся 600 людий заломила ся і впала на яких девять сяжнів (40 стіп) в долину, по найбільшій части на колі і плоти, що були під нею. Була то страшна сцена. Крик який годі описати поніс ся у воздуху, а публіка не знаючи, що стало ся, переломила залізну огорожу і впала на місце забави. Забава лише що була розпочала ся і дирекція хотіла єї перервати, але часть публіки — а то іменно характеристичне для англійських шпертовців, — розпочала бійку і не зважаючи на катастрофу змусила дирекцію допустити до дальшої гри. Коли так одні на однім кінці бавили ся і тішили ся, на другім гинули люди, бо не було кому ратувати. 20 людий згинуло на місці, а 250 єсть покалічених, з тих 217 тяжко і їх відставлено до шпиталю. Найжамітніше то, що коли мерців і покалічених несено попри місце забави, запалеві шпортовці як би не виділи і не хотіли видіти нещастя лиш верещали та били оплески грачам.

— **Бальон втіл.** Воздухоплавці в Парижі, Лясань і Тібот зробили бальон до кермованя, з котрим мали оногди зробити першу пробу коло Парижа. Але що був дуже сильний вітер, то воздухоплавці не хотіли пускати ся бальоном, боц він вже був майже цілий наповнений, лиш стали знову газ з него випускати. Нараз

То єї і вколело і налявало, а хоч і відчувала, як то може бути небезпечно для неї, що очі єї доньки отворили ся, то все-таки гадка, що може стратити свою дитину, зрнула глибоко єї серце. Длятого сльози, які заблисли в єї очах, і горе, яке проявляло ся в єї дрожачім голосі, були щирі, коли она відповіла княгині:

— *Ти жадаєш від мене ліпшої части мого життя, але твоє діло приказувати, а моє слухати.*

Бент-Анат рушила рукою, як би хотіла потвердити тим слова вдовиці, а Неферт прибігла до матери, кинулась їй на шию і плакала довго на єї груді.

Та й квягини станули сльози в очах, коли Катуті нарешті підвела доньку до неї і ще раз поцілувала єї в єї красне чоло.

Бент-Анат взяла Неферту за руку і не пускала єї, а вдовицю попросила, щоби она служницям і невільникам домашним, котрих пришло, передала одїж і прикраси своєї дитини.

— *А не забудь передати коробку з сухими цвітими та мої образи богів і амулети — просила Неферт. — Та й дерево неха, котре мені дарував вуйко, хотіла би я мати.*

Єї біла киточка бавила ся китицею Паакера, що була упала на землю, а коли она єї побачила, то взяла на руки і поцілувала.

— *Возьми то звїрятко з собою — сказала княгиня. — Оно було твоєю найлюбішою забавкою.*

— *Ні — відповіла Неферт і почервоніла ся.*

Княгиня зрозуміла єї, стиснула їй руку і спитала показуючи на Нему: *Та й карлик твоя власність. Чи має іти з тобою?*

— *Я дарую его мамі — сказала на то Неферт, дала ся малому поцілувати в сукню і*

звіяв ся сильний вітер, вирвав бальон людем з рук, та ширвав шнури, котрими він був ще й привязаний, та поніс его у воздух. Незадовго цез бальон без сліду і доси не можна було его відшукати.

— **144.000 К мита**, здаєсь що найбільшу суму яку коли небудь заплатила одна особа на границі за свої річч, мусіла сими днями заплатити в Нью-Йорку якась пані Гептінгтон. На привіз дамських суконь, біля, мержева, тоненької тоалети і т. п. предметів накладають в Америці дуже високе мито, а то для того, щоби в той спосіб оборонити свої виробн від заграничної конкуренції; кажуть отже платити 42 проц. вартости привоженых товарів. Сими днями бернула згадана пані до Нью-Йорку і привезла з собою 20 куфрів дуже дорогих суконь, шовкових матерій та мережева з Лондону, Відня, Венеції і Парижа разом вартости 375.000 К. Урядники на коморі не хотіли тому вірити, бо не привикли, щоби хтось на коморі так отверто признавав ся до того, що везе; але коли побачили, що дійсно так єсть, назначили мито в згаданій висоті, котре пані Гептінгтон таки й зараз заплатила з найбільшим спокоєм. Може тепер сьміло сказати, що єї тоалета коштує більше як пів мільона.

— **Пес самоубийника.** В Гінербріль, коло Відня, вибрало ся було в неділю, по полудни, кількох людей в ліс на прогулку, і зачули там в однім місці, що якийсь пес екомліть. Они зачали свистати на пса, але він не виходив, лиш зачав чераз голосніше ніби гавкати, ніби вити уриваним голосом, як то звичайно робить пес, коли его де привяжуть або замкнуть, а він хоче видобути ся. Згадані люди пішли за голосом пса, і застали бідне звіря під якимсь деревом так ослаблене, що оно не могло з місця рушити ся, а відтак побачили між галузям того дерева трупа якогось чоловіка, котрий там повісив ся. Той самоубийник, то був ковбасник із Відня, Йосиф Ярес, а в кишени у него знайдено наказ заплати. Пес під деревом був его власностю, і вірне звіря від часу смерті свого пана не рушалось з місця, не їло нічого і не пило.

— **Померли:** Олекса Венгриянович, урядник краєвого Відділу, дня 4 с. м., в 39-ім році життя; — о. Михайло Кмицикевич, парох в Головерях, унівського деканата, дня 1 с. м., в 41-ім році життя, а 11-ім святицтва.

ноги, обняла ще раз Катуту і вийшла з своєю коралівською приятелькою з города.

Скоро лиш Катуті личилась сама одна, побігла зараз до своєї каплички, де стояли образи єї предків окремо від предків Мелі. Впала на коліна перед статутою свого покійного мужа і то жалувалась перед нею, то дякувала.

Та розлука, що правда, була гіркою для єї серця, але она й увільнила єї від тої зморі, що важко прилягла була єї грудь. Від вчора було їй так на душі, як тому подорожному, за котрим слід в слід іде его ворог, а він ступаючи наперед опинять ся над краєм пропасти. Она почула ся увільненою, а то чувство взяло верх над горем матери. Пропасть перед нею зарівнала ся; дорога до послідної цілі єї стремлень була рівна і запрошувала до себе жвавого подорожного.

Борзо і неспокойно стала ходити на всіх стежках города вдовиця, котра звичайно уміла ходити лиш з великою повагою. Перший раз від того часу, як наспіла з воєнного табору злочасна вість, удало ся їй розглянути ся розумно і ясно роздивити ся в стані річий та обдумати способи, яких мав взяти ся Ані в найближшій будучности.

Признала сама собі, що все добре стоїть, і що настала пора до скорого і сьмілого діланя.

Коли явили ся цісланці княгині, доглядала она зі спокійною розвагою цюкованя предметів, котрі Неферт хотіла забрати з собою, а відтак підала свого карлика до Ані та казала его просити, щоби він прийшов до неї. Але заким ще Нему вийшов із Менового двора, побачив намістникового гінця, а відтак его віз і дружину, що ішла за ним.

Незадовго опісля ходила Катуті зі своїм приятелем по городі, розповіла ему, що Бен-

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 9 цвітня. Цісар Франц Йосиф вислав до італіяньского короля сердечну телеграму з подякою за гостинне прийняте, якого зазнали офіцери австро-угорської ескадри в Італії.

Венеція 9 цвітня. Кавцлер німецький гр. Білов вїхав вчера по полудни з поворотом до Берлина.

Софія 9 цвітня. Цар запросив кн. Фердинанда болгарского на сегорічні маневри до Росії. Супротив того намірені торжества під Шибкою відбудуть ся аж у вересні.

Вроцлав 9 цвітня. В Катовицях, граничнім місті на Шлезку прускім, арештовано двох російських офіцарів, котрих німецькі власти підозрівають о шпигунство.

Надіслане.

Воїлні купони

і вильсовані вартістні папери

виплачує без почислення провізії або комісії

Котрора виміни

п. к. уприв. гал. акц.

Банку пілотечного.

— „З живого і мертвого“ новелі Евгєна Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академічна ч. 4 П. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

Анат взяла Неферту до себе, та повторила ему все, о чім в послідних годинах роздумувала і що укладала.

— У тебе дух як у якого мужчини — сказав Ані — і сям разом не надармо напирася на мене. Амені готов ділати, а Паакер вже пині збирає своїх людей; завтра ще хоче бути на торжестві долини, а позавтру виберєсь до Сири.

— А він же був у тебе? — спитала Катуті.

— З твого дому прийшов до палати — відповів Ані; цілий аж червоний на лиці і готовий до всего, хоч ще й не здогадуєсь, що я маю его в руках.

Так розмавляючи займали они на веранду, де був Нему, котрий тепер сховав ся за листисті ростины, щоби їх ідслухувати. Они посідали побіч себе коло стола, при котрім Неферт снідала, і Ані спитав приятельку, чи Нему розповів їй про тайну чарівниці. Катуті удала, що нічого не знає, казала собі розповісти історію любовного напитку, і з великою зручностю удала перестрашену матір. Намістник успокоюючи єї казав, що нема таких любовних напитоків, котріби могли щось вдїяти; але вдовиця відозвала ся:

— Аж тепер я розумію і понимаю мою доньку. Паакер налив їй любовного напитку до вина, бо скоро Неферт нині рано випила чарку, стала як би не тота сама. Коли розмавляла з Паакером, то слова єї були ніжні, а коли він перед тим так охотно ставив ся тобі до услуги, то зробив то, бо гадає, що моя долька таки дійсно его любить. Лік старої показав ся таки успішним.

(Дальше буде).

Виданя

Руского педагогічного Товариства.

Образкові виданя.

*Звіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерія 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кихота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші звірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерія 70 сот. *Велика менажерія 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Бранчачінона 30 с. *Байки братів Імріів 50 с.

Виданя без образків.

*Читанка ч. I, II, III, IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. *Китиця желань 2, розширене виданє 40 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Капі 40 с. *Ів. Франко: Коли ще звірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Учитель на р. 1890—1900 по 4 К. *Дзвінок з р. 1892—1900 по 6 К. *Ів. Левицкий: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. *Нижанковський: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. *Леоніда Глібова: Байки 10 с. *Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с.; Коза дєреза 1 К. 60 с. *Мапа етнографічна Руси-України 1 К. 20 с. *Гордієнко: Картагинці і Римляни 40 с. *Юлій Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. *Барановський: Приписи до іспитів 40 сотиків. *Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. *Др. Л. Кельнер: Коротка історія педагогії 1 К. 20 с. *Василь В-р Джонатан Свіфт. Подорож Гулівера до великанів 50 с. *Василь: Подорож Гулівера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Остап Манарушка: Короткий огляд рускоукр. письменства 30 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. *Віра Лебедова: Гостинець дітям 50 с. *Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Др. Мандибур: Олімпія 70 с. *Сальо: Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. *А. К.: Робінзон неїлюстрований 20 с. *Kokurewicz Józef: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. *Др. Мих. Пачовський: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. *Тарас Шевченко: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. *Ів. Спілка: На чужині 40 с., опр. 54 с. *А. Глодзінський: Огород шкільний 1 К. 20 с. *Мих. Коцюбинський: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Олекса Катренко: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Стефан Пятка: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. *Стефан Пятка: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. *Оповіданя для дітий 40 с., опр. 54 с. *Картки з історії України-Руси. 40 с. *А. Кримський: Переклади 40 с., опр. 44 с. *А. Пушкін: Байки 30 с. *Д. Н. Маміна-Сибіряка: Дітячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. *Марта Борецка: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. *Марко Вовчук: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. *Поеми О. Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Гр. А. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальської 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені звїздкою, апробовані Радою шкільною на нагороду пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарні Ставропіль.

За редакцію відповідає: Адам Креховицкий.

„**НЕКТАР**”

Головний склад у Відні, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщина.   Доставці Двора царско-російського
Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.   **Grand prix**   Золотий медаль
Grand prix в р. 1900,   найвища відзнака на виставі   найвища відзнака на виставі
найвища відзнака на загальних виставах в Парижі,   в Антверпії 1894 р.   в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Ціни в коронах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	№г. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейлону
1/1	15.20	11.00	10.00	9.00	8.20	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/2	7.60	5.50	5.00	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2.75	2.55	2.25	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/8	—	—	—	—	1.05	0.95	0.85	0.75	0.65	0.55	0.85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЪВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

- Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міді величини 44×80 см. . . . . 12 зр.
- Сиветницька Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 см. . . . . 4 зр.
- Непорочне початие *Мурілля* величини 42×32 см. . . . . 4 зр.
- Христос при кирици з Самаританкою *Киракчі* величини 37 1/2×63 см. . . . . 4 зр.
- Ессе Іовно *Івіда Рені* вел. 49×39 см. . . . . 5 зр.
- Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 см. . . . . 4 зр.

Всі ті образи (штихи) наведених славних малярів ясні, надяють ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торгівлях образами. Висилають ся лише за поштілатою вже офрашквані. Замовляти у М. Кучабінського Львів, ул. Чарнецького.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Цяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкірним хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстрацій, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстрацій хромолітогр., **290** карт.

Брім того два томи доповняючі і один том списку (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданнях більше як шістора мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавіший сучасний твір, як словар людского знання.

Той лексикон можна дістати в комплекті, всі томи нараз на силату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. Ляндовский**, Львів, Пасаж Гавемана.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає **Соболевский** годишникар у Львові, площа Марійська (готель французский).